

El pilar

Conversar

Pep Fornés

Quan dues persones ens asseiem a parlar amb la voluntat d'escoltar-nos ens fem un obsequi extraordinari l'una a l'altra. No hi ha res més simple i alhora més revolucionari, en l'època que vivim, que regalar-nos temps tot prenent un cafè, una tassa de te o una copa de vi. Asseguts, mirant-nos als ulls, o passejant, la trobada entre dos éssers humans és un acte que com mou i alimenta l'esperit. Es necessita ben poca cosa per obrir una conversa que no sabem cap on ens portarà, però que serà una oportunitat magnífica per retrobar-nos amb nosaltres mateixos. Ens cal l'altre per saber qui som. Obrir el nostre cor a una amistat, a la parella, a la mare o al pare dels nostres fills, encara que estiguem separats, és un gest sanador. Hi ha molt soroll al nostre entorn i a l'interior de cadascú, i hem de trobar la manera d'apaivagar tant de neguit, aquesta ànsia que sovint ens costa identificar d'on ve. Conversar, dialogar sense pantalles, és també una bona manera d'abordar els conflictes. Conversar vol dir parlar i escoltar, mirar d'entendre a qui tenim al davant, posar-nos a la seva pell. No monopolitzar la paraula, sinó repartir joc, i que cadascú tingui el seu moment. Conversar és buidar i omplir, gairebé com si respiréssim. Que entri aire a la nostra vida! Que entrin i surtin les paraules!

L'ENTREVISTA | Xavi González

Arianna Savall

"El so de la lira em va arribar a l'ànima i sempre m'ha donat molta pau i harmonia"

Presenta a Vilafranca 'Cants del Sud i del Nord'. Què trobarà l'espectador?

És un dels nostres primers programes com a Hirundo Maris on dues veus, un violí noruec i unes arpes es posen al servei d'una poesia i una música que canten a l'amor i al misteri de la vida. Cançons antigues i modernes que s'abracen en el present, i en aquella tradició ancestral d'explicar una història cantant amb l'arpa. Acaba sent un diàleg entre el nord i sud, entre jo i el meu marit. També hi haurà algunes peces de Nadal tradicionals.

L'arpa no és un instrument que trobem habitualment. Per què el va escollir com amic inseparable?

És una història que es remunta molt enllà. Quan jo tenia set anys a l'escola on anava s'aprenia la música amb una lira de set cordes. A mi aquell so de la lira em va arribar com a l'ànima i sempre m'ha donat molta pau i harmonia i m'ha fascinat el seu so i la forma. Ho veig amb els meus alumnes que es queden enamorats d'aquest so i l'agradable d'aquest instrument és que quan ets petit pots començar amb una arpa petita com l'arpa celta. Jo vaig començar amb l'arpa de pedals i després em vaig especialitzar amb les arpes antigues.

És complicat tocar una arpa?

Tocar bé l'arpa és complicat perquè és un instrument que tot i ser molt agraït poder fer un fraseig bonic és una dificultat diferent de l'aprenentatge del piano o

Arianna Savall (Basilea, 1972) és una soprano, compositora i arpista catalana filla del músic Jordi Savall i de la cantant Montserrat Figueras i germana del també músic, Ferran Savall. Combina instrument antics i moderns. Tot i fer dos anys d'arqueologia es va acabar dedicant al món de la música estudiant arpa clàssica amb Magdalena Barrera i cant amb Maria Dolores Aldea. Des del 2017 és professor d'arpa barroca a l'Escola Superiors de les Arts de Zurich i en un centre de Bellaterra, a Barcelona. Ha editat fins a quatre discos: *Bella Terra* (2003), *Peiwoh* (2009), *Chants du Sud et du Nord* (2012) i el darrer *Le Labyrinthe d'Ariane* (2020). Aquest diumenge actua a l'auditori Maria Rosa Juncosa de Vilafranca amb el grup que forma amb el seu marit, el noruec, Petter Udland Johansen, a la fotografia, Hirundo Maris.

el violí. Per saber fer música amb l'arpa l'has de dominar molt bé.

A l'espectacle que presenta diumenge toca una arpa gòtica i una triple arpa italiana.

L'arpa gòtica és una arpa diatònica d'una fila de cordes i després l'arpa barroca italiana és un model que s'ha expandit per tot Europa amb tres files de cordes, dues diatòniques i la del mig cromàtica. És potser de les més difícils de tocar, però dona unes possibilitats sonores extraordinàries i el seu so és únic.

Es defineix com una apassionada de la música antiga.

Jo he fet els meus estudis de música clàssica amb el cant i l'arpa, però després em vaig voler especialitzar amb la música antiga. És aquí on vaig conèixer el meu marit, el Petter Udland Johansen, amb qui més tard vam crear el nostre grup Hirundo Maris. Tenim la sort de compartir l'amor per la música antiga que també ens permet poder desenvolupar la nostra faceta més creativa.

Quina influència han tingut els seus pares en el seu destí musical?

Molta. A casa sempre assajaven i el meu germà i jo hem respirat música des de ben petits. Els estius quan no tenim escola els acompanyàvem a les gires i els he vist molt actuant en concerts però li haig de dir que mai m'he sentit forçada a continuar la seva trajectòria. La meua mare, la Montserrat Figueras sempre va tenir molt en compte

de buscar-nos bons mestres de música i això li estic molt agraïda perquè ells viatjaven molt i no estaven massa a casa i això no ens permetia compartir massa temps amb ells.

És una pressió afegida ser filla de Jordi Savall?

Al principi quan vaig començar sentia molta exigència sobretot de la crítica i del públic menys. Alguns crítics van crear una pressió que no era justa per una noia jove que començava a tocar als 24 anys amb el grup dels seus pares. A l'inici no n'era conscient i va ser els primers anys que em vaig adonar que hi havia una pressió que moltes vegades era injusta i a vegades molt cruel. Va arribar un moment que no em llegia cap crítica excepte d'aquells periodistes que sabien del què parlàvem. Tot allò que anava amb mala fe se n'anava directe a la brossa. Ha estat un trajecte que m'ha ajudat a buscar el meu propi camí i separar-me del camí dels meus pares.

I combina la seva tasca de l'arpa amb la de soprano.

Quan vaig acabar els meus estudis de cant i arpa a Basilea va haver-hi una època que vaig estar més com arpista però després vaig ser més cantant. Ara estic en un moment on combino les dues coses i la meua especialitat és cantar amb l'arpa que és un do que el tens o no el tens. Cantar amb l'arpa és una cosa especial on l'arpa et dona unes possibilitats precioses sobretot en el repertori antic.

Subscriu-te a

el 3 de vuit .cat

Truca al 93 892 10 35

Et regalem tots els premis de la pàgina 24 i entraràs en un sorteig per aconseguir

UNA CISTELLA

Caprabo, referent en productes de proximitat

#delanostraterra

caprabo amb EROSKI